

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 22 Pn-2171/22-17

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Dine Klisovića, OIB: 11099823301, Zagreb, Miramarska Cesta 15b protiv tuženika Esplanade Oleander d.o.o., OIB: 08308894711, Zagreb, Mihanovićeve 1, kojeg zastupa punomoćnica Mirela Mlinac Kapitarić, odvjetnica u Zagrebu, radi diskriminacije, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 1. rujna 2023. u nazočnosti tužitelja osobno i punomoćnika tuženika, dana 27. listopada 2023.

p r e s u d i o j e:

- I. Utvrđuje se da je tuženik povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje u odnosu na korištenje usluga Esplanade Oleander d.o.o. u Zagrebu, Mihanovićeve 1, OIB: 08308894711.
- II. Zabranjuje se tuženiku svako postupanje i poduzimanje bilo kakvih radnji kojima se tužitelja spriječava u korištenju bilo kakvih usluga koje nudi i pruža hotel Esplanade Oleander d.o.o. u Zagrebu, Mihanovićeve 1, OIB: 08308894711.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da temeljem čl. 17. Zakona o suzbijanju diskriminacije, podnosi tužbu protiv tuženika te se tužbom traži da se utvrdi da je tuženik povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje, zabrani svako daljnje poduzimanje radnji tuženika kojima se krši ili se može prekršiti tužiteljevo pravo na jednako postupanje, te da se tužitelju naknadi imovinska i neimovinska šteta uzrokovana povredom prava tužitelja utvrđenim predmetnim zakonom. Tužitelj navodi da je povremeni gost kod tuženika neprekidno od 1987., a veoma redovan gost neprekidno od 1996. Tužitelj godinama prosječno oko 300 dana godišnje, provede u baru hotela Esplanade gdje uvijek pije kavu sa šlagom ili pago sok od marelice s ledom pri čemu ponekad jede tatarski biftek, zapečene štrukle ili kolač tiramisu. Tužitelj je teško diskriminiran dana 22.06.2020. oko 19 sati predvečer Istog dana u naznačeno vrijeme tužitelj je došao u bar hotel Esplanade te pristojno pozdravio radnike i konobare tuženika Krešimira Golubića i Marka Žugeca. Nakon što je tužitelj naručio sok od marelice s ledom oba navedena radnika konobara su se na licemjerman način, izričito izjasnila da tužitelja "neće i ne smiju poslužiti". Tako su se odvojeno i jasno, deklarirala obojica i to dva puta jer ih je tužitelj nakon što su ga odbili prvi put, zatražio da mu to ponove još

jednom. Za barom se u isto vrijeme nalazio i radnik tuženika Dario Babić. Jedina preostala osoba koja se nalazila u baru u tim trenucima koja je sjedila točno prekoputa tužitelja je bio gost Nebojša Antić. Radnici tuženika opisanim ponašanjem u odnosu na tužitelja svjesno su i s umišljajem stvarali neprijateljsko, uvredljivo i ponižavajuće okruženje te teško vrijeđali tužiteljevo dostojanstvo. Proizlazi da je tuženik tužitelja diskriminirao iz više zakonskih razloga i to temeljem tužiteljeva odnosa sa Sindikatom i radničkim vijećem tuženika, temeljem tužiteljeva društvenog položaja u odnosu na tuženika, te temeljem tužiteljeva vjerskog opredjeljenja. Tužitelj ističe da je u razdoblju od svibnja do studenog 2019. pri tuženiku postojalo radničko vijeće koje je bilo utemeljeno na razini radne jedinice kao radničko vijeće radne jedinice recepcija. Prije toga kod tuženika punih 10 godina nikakvo radničko vijeće uopće nije postojalo. Punih 7 mjeseci od travnja 2019. kada je formalno pokrenuto osnivanje radničkog vijeća do studenog 2019. kada je isto prestalo postojati, tužitelj se nalazio u statusu njegovog pravnog savjetnika, odvjetnika i punomoćnika. Nakon što je tuženik u srpnju 2019. na sudu pokrenuo postupak osporavanja legalnosti navedenog radničkog vijeća tužitelj je u istom postupku kao odvjetnik u statusu punomoćnika zastupao radničko vijeće. Tokom tog perioda tužitelj je kontinuirano surađivao s jedinim članom radničkog vijeća Dariom Babićem kao i s njegovim zamjenikom Radomirom Vitanovićem te je tužitelj u istom vremenskom razdoblju intenzivno surađivao i sa sindikalnim povjerenikom jedinog sindikata koji djeluje pri tuženiku. Uzimajući u obzir da je i jedini član radničkog vijeća Dario Babić, nakon što je radničko vijeće prestalo postojati pred kraj 2019., brutalno diskriminiran od strane tuženika kao poslodavca i izvjesno je da je tuženik nakon diskriminiranja jedinog člana radničkog vijeća, svjesno odlučio diskriminirati i tužitelja na okolnost da je isti bio neposredno i formalno povezan s istim radničkim vijećem koji je djelovalo pri tuženiku i sa sindikalnim povjerenikom koji djeluje pri tuženiku. Tužitelj se svo vrijeme u hotelu esplanade ponašao korektno i učtivo pri čemu je uvijek bio elegantno i primjereno odjeven. Nikada nije izazivao nikakve incidente niti se nepristojno ili neprimjereno odnosio prema osoblju tuženika. Tužitelj nikada nije boravio u prostoru tuženika pod utjecajem alkohola niti bilo kakvih opojnih sredstava nego je presudno da je tužitelj naručio uslugu, a zaposlenici tuženika odbili su ga poslužiti i na taj način ga je tuženik diskriminirao stoga predlaže da sud utvrdi da je tuženik povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje u odnosu na korištenje usluga tuženika.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da su navodi iz tužbe u potpunosti neosnovani, neargumentirani i subjektivni te stoga tuženik u cijelosti pobija tužbu kao i osnovanost tužbenih zahtjeva. Tužitelj tužbu podnosi temeljem članka 17. Zakona o suzbijanju diskriminacije te istu temelji na dva događaja prilikom kojih je navodno bio diskriminiran, i to dana 11. svibnja i 22. lipnja 2020. godine. Budući da su predmetni događaji jedini relevantni za utvrđivanje činjeničnog stanja za donošenje odluke u ovom sporu, Tuženik će svoj odgovor na tužbu ograničiti na iste. Svi preostali iscrpni i subjektivni osvrti Tužitelja irelevantni su za predmet ovog spora te se Tužitelj na iste neće posebno očitovati. Tužitelj ističe kako je prvi put od strane Tuženika diskriminiran dana 11. svibnja 2020. godine na način da su radnici Tuženika, Ivan Šoštarić i Adriana Čačić Huberger zaposleni na radnom mjestu konobara u Baru Tuženika odbili poslužiti Tužitelja. Gospodin Šoštarić je navodno neprimjerenim tonom odbio naručenu uslugu Tužitelja, dok se gospođa Čačić Huberger navodno pravila da ne čuje Tužitelja i njegovu narudžbu. Tužitelj navodi da je drugi puta teško diskriminiran od strane Tuženika dana 22. lipnja 2020. godine kada su drugi radnici Tuženika zaposleni na radnom mjestu konobara Krešimir Golubić i Marko Žugec

navodno isto odbili uslužiti Tužitelja. Na navedeni način Tužitelj tvrdi da su mu radnici Tuženika svjesno i s umišljajem stvorili neprijateljsko, uvredljivo i ponižavajuće okruženje te teško vrijeđali njegovo dostojanstvo. Tuženik ističe kako je Tužitelj iznošenjem činjeničnog stanja u svezi spornih događaja propustio iznijeti bitne činjenice. Naime, dana 11. svibnja 2020. godine Tužitelj je došao u bar u sklopu hotela Tuženika te sjeo za stol na kojem je bila vidljivo istaknuta oznaka „Rezervirano“. Obzirom na rezervaciju, Tuženik je bio dužan zadržati predmetni stol do dolaska gosta koji je stol rezervirao. Slijedom navedenog, zaposlenici Tuženika ukazali su Tužitelju da je predmetni stol rezerviran (povrh toga što je na stolu bio jasno vidljiv natpis „Rezervirano“) te su istog ljubazno zamolili da se premjesti za drugi stol. Međutim, Tužitelj je protestirajući odbio premjestiti se za drugi stol te je unatoč razjašnjenju i zamolbi zaposlenika inzistirao da se usluži upravo za predmetnim stolom što zaposlenici zbog prihvaćene rezervacije nisu mogli učiniti. Pritom je osim zaposlenika i voditelj hotela, gospodin Krizmanić pojasnio Tužitelju činjenicu da je konkretni stol rezerviran. Iz navedenog opisa konkretne situacije nesporno proizlazi kako je Tužitelj propustio pravilno i potpuno iznijeti činjenično stanje. Nadalje, nesporno je da je ugostiteljski objekt poslovao i u njemu su bili usluženi drugi gosti kako to navodi Tužitelj, međutim niti jedan od drugih gostiju nije sjeo za rezervirani i odgovarajuće označeni stol. Nesporno je i da su zaposlenici odbili uslužiti gosta, međutim u tužbi je Tužitelj propustio navesti iz kojeg razloga je do tog došlo, a razlog je bio postupanje u skladu s pravilima struke i poslovnim običajima u ugostiteljstvu od strane zaposlenika Tuženika. Naime, člankom 133. Posebnih uzanci u ugostiteljstvu propisano je da ukoliko ugostitelj prihvati rezervaciju, dužan je zadržati stol sve dok ne procjeni da gost neće doći. Dakle, zaposlenici Tuženika bili su dužni rezervirani stol „čuvati“ za gosta koji je stol rezervirao te su isti ispravno postupili kada su Tužitelja zamolili da se premjesti za drugi stol kako bi bio uslužen. Iz svega navedenog nesporno proizlazi kako su zaposlenici Tuženika postupali u potpunosti uljudno, korektno i profesionalno. Tuženik ukazuje kako se upravo Tužitelj kao gost ponašao neuljudno i nekorektno. Naime, unatoč tome što je na stolu bio postavljen jasno uočljiv natpis „Rezervirano“ isti je sjeo za predmetni stol. Nakon što je od strane zaposlenika istom objašnjeno da se radi o rezerviranom stolu te je zamoljen da se premjesti za bilo koji drugi slobodan stol, Tužitelj je isto odbio učiniti. Takovo ponašanje gosta je u potpunosti neosnovano, neprimjereno i neuljudno. No, osim navedenog, nakon što se isti odbio premjestiti te mu zaposlenici nisu za rezervirani stol donijeli naručenu kavu, gost je nastavio s neuljudnim i neprimjerenim ponašanjem. Isti je sjedeći za rezerviranim stolom glasno dovikivao zaposlenicima koji su bili za šankom bara, potom je ustao i protestirajući hodao za zaposlenicima po prostoru bara te između ostalog „potapšao“ zaposlenika po ramenu. Protestiranje i raspravljanje u stajaćem položaju u centralom dijelu bara nastavilo se i s vodiojem hotela, gospodinom Krizmanićem koji je gosta zamolio za primjereno ponašanje. Iz navedenog nesporno proizlazi kako je gost taj koji se ponašao neuljudno i nekorektno te je unatoč zamolbama i pojašnjenjima nastavio s takovim ponašanjem. Na navedeni način ometao je zaposlenike u radu, dovodio ih u krajnje neugodne situacije, smetao ostalim gostima bara te štetio ugledu renomiranog hotela s pet zvjezdica u čijem sklopu se predmetni bar nalazi. S tim u vezi, Tuženik ističe kako je člankom 143. Posebnih uzanci u ugostiteljstvu utvrđeno da je gost dužan ponašati se u ugostiteljskom objektu na način da ne remeti red ni boravak drugih gostiju i ne smeta radu osoblja. Ukoliko se gost ipak ponaša na način da remeti boravak drugih gostiju i smeta radu osoblja, člankom 144. uzanci utvrđeno je pravo ugostitelja odbiti posluživanje gosta koji se ne ponaša u skladu sa

uzancama te istoga udaljiti iz ugostiteljskog objekta. Iz svega navedenog jasno je kako je gost taj čije je ponašanje vrijedno sankcioniranja, a svakako ne profesionalno postupanje zaposlenika Tuženika. Osim što se Tužitelj ponašao u cijelosti neuljudno i nekorektno, isti je ugrožavao zdravlje zaposlenika i drugih gostiju bara. Naime, Tužitelj se prilikom hodanja za zaposlenicima te prilikom razgovora s voditeljem hotela, gospodinom Krizmanićem nije pridržavao preporučene fizičke udaljenosti uslijed epidemije uzrokovane virusom COVID-19. Hodanjem uz osobu te pričanjem na minimalnoj udaljenosti bez nošenja maske doveo je u opasnost zdravlje zaposlenika. Uz to, gost je u jednom trenutku ostvario i fizički kontakt sa zaposlenikom kad je istog „potapšao“ po ramenu. Sam Tužitelj navodi kako je prilikom dolaska „učtivo pristupio baru“. Osim toga, prilikom samog ulaska u prostor hotela u čijim prostorijama se nalazi bar, gost je kršeći sve epidemiološke mjere pristupio recepcioneru koji je sjedio za stolom recepcije, i to iza zaštitne pregrade od pleksiglasa, zaobišao predmetnu pregradu te se rukovao sa zaposlenikom na recepciji. Takovim bezobzirnim postupanjem protivno svim epidemiološkim preporukama i mjerama predmetni gost je ugrozio zdravlje zaposlenika te ostalih gostiju bara Tuženika. Pritom Tuženik ukazuje sudu kako se sporni događaj dogodio odmah prvog dana rada bara nakon što je ukinuta zabrana rada uslijed popuštanja restriktivnih epidemioloških mjera, a što i sam Tužitelj potvrđuje u svojoj tužbi. U takvim okolnostima Tuženik se želio, ali i morao pridržavati epidemioloških mjera pod prijetnjom zabrane rada i gubitka potpora za očuvanje radnih mjesta. Dakle, dana kad je tek dopušten ponovan rad kafića i restorana, i to isključivo uz pridržavanje striktnih higijenskih mjera, kada je i među gostima, i među zaposlenicima i među ugostiteljima postojao strah, zabrinutost i određeni socijalni grč izazvan cjelokupnom situacijom do koje je dovela epidemija korona virusa, jedan gost krši sve epidemiološke mjere i preporuke te svojim ponašanjem ugrožava zdravlje svih ostalih. Osim toga, takvim ponašanjem doveo je u opasnost i dozvolu za rad Tuženika, kao i potpore za očuvanje radnih mjesta koje su bile neophodne Tuženiku. Uzevši u obzir sve navedeno, Tuženik predlaže naslovnom sudu na sve navedene okolnosti u vezi spornog događaja odnosno radi utvrđenja pravilnog i potpunog činjeničnog stanja saslušati gospodina Ivicu Krizmanića, kao voditelja hotela te zaposlenike bara gospodina Zlatka Orečića i gospodina Ivana Šošarića koji su prisustvovali spornom događaju. Pored svega navedenog u vezi spornog događaja, Tuženik smatra bitnim ukazati sudu na općenito ponašanje dotičnog gosta u prostorijama Tuženika. Naime, Tužitelj nije navedenom prigodom prvi puta došao u bar Tuženika već je isti česti gost, a kao što i sam Tužitelj potvrđuje detaljnim obrazlaganjem povijesti svog odnosa s Tuženikom. S tim u vezi, Tuženik ukazuje kako upravo Tužitelj prilikom dolazaka u bar opetovano krši pravila ponašanja u prostorijama hotela (osobito hotela s pet zvjezdica) na način da između ostalog: naručuje usluge koje ne postoje u cjeniku Tuženika te vrši pritisak na zaposlenike da mu iste osiguraju, dovikuje zaposlenicima i neprimjereno glasno priča, pristupa zaposlenicima koji obavljaju svoj posao, dugo razgovora sa zaposlenicima, hoda za zaposlenicima, ometa ih u poslu, ulazi u prostor zaposlenika u koji nije dopušten ulazak gostima, prekomjerno se zadržava na recepciji hotela i ometa rad radnika zaposlenih na recepciji (unatoč tome što ne koristi smještajne usluge, već usluge bara s kojima recepcija nema nikakve veze) i dr. Osim toga, Tužitelj sporni stol iz konkretnog događaja naziva „svojim“ stolom te inzistira da uvijek sjedne za predmetni stol. Zbog takovog ponašanja Tužitelja, zaposlenici su se nebrojeno puta požalili Tuženiku kao poslodavcu navodeći kako ih isti maltretira i ometa u poslu, dovodi ih u

neugodan i nelagodan položaj u kojem isti nisu u mogućnosti obavljati svoje radne zadatke te održati profesionalni odnos osobito obzirom na ostale goste i ugled hotela. Obzirom na sve navedeno, Tužitelj je veliki broj puta bio zamoljen za ponašanje u skladu s kodeksom ponašanja u prostorijama hotela s pet zvjezdica, nadalje da ne ometa zaposlenike Tuženika u njihovom radu te ostale goste bara i hotela u njihovom boravku i korištenju usluga. Međutim, Tuženik ističe kako su sve zamolbe i upozorenja ostala bezuspješna. Pritom Tuženik ističe kako unatoč svemu navedenom Tuženik nikada nije bio udaljen iz bara i hotela niti su protiv istog poduzete bilo kakve radnje premda je Tuženik sukladno Posebnim uzancama iz ugostiteljstva na isto ovlašten. Dakle, jasno je kako ne samo da je Tuženik postupao s Tužiteljem uljudno, korektno i profesionalno nego i tolerancija ponašanja predmetnog Tužitelja kao gosta od strane Tuženika prelazi očekivane i propisane granice ugostitelja. Premda ostali događaji nisu predmet ovog postupka, Tuženik je smatrao bitnim ukazati sudu na okolnosti koje su važne za shvaćanje spornih događaja koji su okarakterizirani od strane Tužitelja kao diskriminacija čemu nikako nije bio slučaj. Tuženik ističe kako je donošenje odluke bitno utvrditi da li je u spornim događajima došlo do diskriminacije Tužitelja kao gosta. Bilo kakvi razlozi zbog koji je do toga prema mišljenju Tužitelja došlo su irelevantni. Međutim, Tuženik ističe kako su isti u cijelosti neosnovani. Netočno je da je Tuženik na bilo koji način diskriminirao Tužitelja, a osobito da bi ga diskriminirao temeljem bilo kojih razloga koje Tužitelj navodi. Ukratko, nikakve diskriminacije nije bilo niti prema radniku Babiću niti prema Tužitelju obzirom na činjenicu da su isti sudjelovali u postupku osnivanja Radničkog vijeća radne jedinice Recepcija. Isti su osnovali predmetno radničko vijeće radne jedinice recepcija, a Tuženik je sudskim putem tražio da se izbori za takovo vijeće ponište obzirom da je smatrao kako radna jedinica Recepcije ne predstavlja samostalnu cjelinu koja bi mogla imati svoje radničko vijeće (obzirom na organizaciju hotela radničko vijeće se može osnovati samo na razini cijelog hotela), a takvo stajalište su potvrdili Županijski sud u Zagrebu te Vrhovni sud RH. Dakle, svaka strana je koristila svoje zakonsko pravo te je sud donio konačnu odluku. Osim toga, u cijelosti su neosnovani navodi Tužitelja da bi Tuženik istog diskriminirao temeljem vjerske osnove ili činjenice da je isti vjerovnik predstečajne nagodbe. U vezi svih drugih iscrpnih navoda Tužitelja, Tuženik se neće očitovati neovisno o tome što iste smatra u cijelosti neosnovanim, netočnim i subjektivnim, međutim isti nisu od bilo kakvog utjecaja za predmet ovog spora. No, Tuženik želi isključivo istaknuti kako je uspoređivanje Tužitelja s ljudima židovskog podrijetla u Njemačkoj prije osamdeset godina, crnoputim građanima na jugu Sjedinjenih Američkih država prije šezdeset godina te osobama koje nisu bile bijele boje kože u Južnoafričkoj Republici prije četrdeset godina temeljem opisanih događaja (čak i ukoliko bi bili takvi kakvima ih je Tužitelj opisao) u najmanju ruku degutantno i bez pijeteta. Obzirom da u konkretnom slučaju nije bilo bilo kakve diskriminacije Tužitelja od strane Tuženika, neosnovani su tužbeni zahtjevi Tužitelja za naknadom štete dok je tužbeni zahtjev za novčanim kažnjavanjem nedopušten u ovom postupku. Osim toga, tužbeni zahtjev za naknadom imovinske štete u visini od 60,00 kn je neodređen i neprovediv slijedom čega ga valja odbaciti. Budući da iz svega naprijed navedenog, nesporno proizlazi da su tužbeni zahtjevi Tužitelja u cijelosti neosnovani Tuženik ističe kako je u cijelosti neosnovan i prijedlog za određivanje privremene mjere. Naime, sukladno članku 346. Ovršnog zakona, da bi sud odredio privremenu mjeru radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja treba učiniti vjerojatnim sljedeću opću pretpostavku: vjerojatnost postojanja nenovčane tražbine i jednu od sljedećih alternativnih pretpostavki: postojanje opasnosti da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio

ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili postojanje vjerojatnosti da je privremena mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Tuženik ističe kako Tužitelj nije dokazao postojanje niti jedne od naprijed navedenih pretpostavki za određivanje privremene mjere. U odnosu na pretpostavku postojanja nenovčane tražbine iz naprijed iznesenih argumenata Tuženika nesporno je kako Tužitelj nije učinio niti vjerojatnim predmetnu pretpostavku te je prijedlog potrebno u cijelosti odbiti. Uzevši u obzir sve naprijed navedeno, Tuženik predlaže naslovnom sudu odbiti tužbene zahtjeve Tužitelja kao pravno nedopuštene te obvezati Tužitelja da Tuženiku naknadi troškove ovog postupka.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u iskaze tužitelja, svjedoka Ninoslava Kikaša, Nebojše Antića, Marina Filipovića, Daria Babića, Ante Andabaka, Krešimira Šantija, Igora Matajića, Ivice Krizmanića, Vedrana Buratovića, Ivana Šoštarića, Zlatka Orečića i Nevena Poldrugrača, zapisnici s ročišta.

4. Sporno je da li je tužitelj dana 22.06.2020. bio kao gost kod tuženika, da li su ga zaposlenici tuženika odbili s uslugom i da li su tim činom povrijedili tužiteljevo pravo na jednako postupanje, a prema čl. 17. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

5. Tužba za diskriminaciju odnosi se samo na događaj od 22.06.2020., u odnosu na događaj od 11.05.2020. tužba je povučena čemu se tuženik nije protivio.

6. Iz iskaza svjedoka Ninoslava Kikaša proizlazi da navodi da radi kod tuženika i poznaje tužitelja koji je prije često dolazio u Esplanadu. Navodi da je znao često doći na kavu u bar i znao je pričati sa nekim svojim prijateljima ili sa djelatnicima hotela. Navodi da ne može reći da nije bio pristojan ali ima dubok glas pa se dosta jako čuje njegov glas kada priča. On je u to vrijeme radio kao direktor financija kod tuženika, a i sada još uvijek radi. Čuo je za pokušaj osnivanja radničkog vijeća radne jedinice recepcija. Ne zna što se inače sa tim vijećem događalo jer to nije dio njegovog opsega posla. Navodi da zna da je bio neki incident sa tužiteljem ali nije bio nazočan. Čuo je da je bio problem sa nekim stolom u baru za koji nije mogao sjesti tužitelj jer je bio rezerviran, misli da na kraju nije sjeo za taj stol. Misli da je to bila godina 2020. kada se to dogodilo ali se ne može sjetiti koji je dan i koji je mjesec. Njegovi odnosi sa tužiteljem do 2020. su bili dobri, a kasnije nakon 2020. nisu se viđali. Navodi da su se inače do 2020. viđali samo unutar hotela, a ne van hotela. Navodi da tokom prva 3 mjeseca 2020. su isto bili dobri odnosi sa tužiteljem. Zna da je jedanput tužitelj pomogao, on ga je zamolio jer je na Trgovačkom sudu nakon 12 sati zatvoren sudski registar za stranke i ne može se dobiti izvadak tužitelj je ishodovao navedeni izvadak iz sudskog registra. Navodi da nije tražio tužitelj nikakvu naknadu novčanu. Navodi da kada je tužitelj pričao sa radnicima tuženika da bi mogao reći da je i ometao radnike recepcije u svojem obavljanju poslova. Tužitelj je znao sjesti na recepciju na mjesto gdje se prijavljuju gosti i znao je pričati sa recepcionarima i duže vrijeme i na taj ih je način ometao.

7. Iz iskaza svjedoka Nebojše Antića proizlazi da inače poznaje tužitelja preko golf terena, sjeća se bilo je to 22. lipnja 2020.g. došao je u Esplanadu u bar i sjeća se da je tužitelj došao bio je udaljen od njega negdje 2-3 stola, sjeća se da je naručio kavu i da mu je konobar rekao da ga ne može uslužiti. Navodi da nije bilo galame niti sa strane tužitelja, a niti sa strane konobara, a niti je bilo ikakvog sukoba između njih,

nakon toga je otišao. Navodi da su jedino on i tužitelj u tom trenutku bili u baru od gostiju. Sjeća se da je tužitelj bio pristojno odjeven. S tužiteljem se znao povremeno sretati na određenim skupovima i nije bio konfliktna osoba niti je on primijetio da je s ikim dolazio u sukobe. Navodi da što se tiče osoblja u tom trenutku je bio konobar i jedna uniformirana osoba koja radi kod tuženika. Misli da je tužitelj bio udaljen od njega negdje 2-3 metra, a pošto je bio prazan prostor čulo se što govori.

8. Iz iskaza svjedoka Marina Filipovića proizlazi da navodi da poznaje tužitelja od 1992.g., a intenzivnije su se družili od 1998.g., točno je da se više puta družio sa tužiteljem kod tuženika, zadnji put negdje prije 3-4 godine. Inače cijeni gospodina Klisovića i često su znali putovati i biti još u boljim hotelima od Esplanade. Tužitelj nije bio incidentan tip i nije nikada radio probleme. Navodi da je sa tužiteljem u Esplanadi bio negdje oko stotinu puta. Navodi da tužitelj nije incidentan, a dokaz tome je da se on ne bi smio družiti s takvima da je incidentna osoba ili u bilo kojem smislu sumnjiva, on je predsjednik uprave firme, član odbora te počasn konzul države Island i predsjednik je Lion kluba Zagreb.

9. Iz iskaza svjedoka Daria Babića proizlazi da navodi da zna tužitelja jer radi kao vratar u Esplanadi i znao je tužitelj nekada biti verbalno naporan ali nije radio incidente. Navodi da je točno da je 22.06.2020. bio u baru kod tuženika gdje se nalazio i tužitelj i sjeća se da je konobar rekao da ga ne može poslužiti dok ne provjeri neke informacije, pošto je on dobar s tužiteljem on je izašao iz bara i otišao na svoje radno mjesto vratara. Navodi da je došao u bar prije tužitelja negdje oko minutu. Navodi da se tužitelj normalno ponašao u tom trenutku kad je bio u baru. Navodi da se u tom trenutku tužitelj ponašao onako kako se po pravilima dnevnog reda ponašaju gosti u Esplanadi i bio je pristojno obučen. Navodi da je od proljeća 2019. do kraja dok sud nije ukinuo odlukom negdje u 11. mj. iste godine bio je predsjednik radničkog vijeća radne jedinice recepcija. Navodi da je tužitelj u to vrijeme bio pravni savjetnik navedenog tijela, što se tiče savjetovanja on je kao predsjednik vijeća imao kontakte sa tužiteljem jer drugi su samo znali biti glasni u pozadini. U to vrijeme njegov zamjenik je bio Radomir Vitanović. Navodi da je sindikalni povjerenik u to vrijeme bio Ante Andabak. Navodi, a to su njegova saznanja da tužitelj nije imao nikakvih problema sa upravom tuženika, a radi što je davao svoja mišljenja njemu. Navodi dok je bio spor između radničkog vijeća poslodavca tuženika, tužitelj je zastupao radničko vijeće. Navodi da nema nikakvih saznanja da bi tuženik tužitelju plaćao određene iznose ili da bi tužitelj bio dužan određene iznose, a to je što on zna jer ne zna poslovanje tuženika. Navodi da je točno da je tužitelj donirao tuženiku misli tri stolne grijalice iako tuženik to nije tražio. Ne sjeća se iz kojih razloga je donirao tužitelj tuženika. Navodi kad je znao biti na recepciji vratima, a bar je udaljen negdje 25-30m znao je čuti glas tužitelja jer je glasno govorio. Navodi da je uobičajeno da tužitelj glasno govori. Navodi da se ne sjeća polovicom 2020.g. da li je hotel donio odluku da gosti moraju ulaziti sa maskom, oni su tada morali kao radnici nositi maske, a što se on baš nije pridržavao. Navodi da što se tiče osoblja tužitelj je znao biti verbalno naporan na način da je sa svima htio pričati o određenoj temi, a ljudi su morali raditi svoj posao te su znali reći pusti me moram raditi svoj posao. Što se tiče toga nije bilo problema s tužiteljem da se nešto širilo i da je ulazilo u verbalne delikte.

10. Iz iskaza svjedoka Ante Andabaka proizlazi da navodi da je poznanik sa tužiteljem i da je radio kao nosač prtljage do 12. mjeseca 2020. Navodi da tužitelj nije

nikakve incidente radio dok je bio u Esplanadi. Navodi da je od 2016. bio izabran za sindikalnog povjerenika, a 2019. su organizirali radničko vijeće. Nakon što su osnovali radničko vijeće recepcije tuženik je pokrenuo spor da bi se utvrdilo da ne može postati radničko vijeće jedne jedinice i zastupao ih je ovdje tužitelj. Navodi koliko on zna da tužitelj nije za to zastupanje dobio nikakav iznos od radničkog vijeća. Navodi da je točno da ga radnici tuženika nisu uslužili dok je bio u baru, a iz pričanja razlog tome je pošto je zastupao navedeno radničko vijeće što vlasnicima zaposlenika nije bilo drago. Navodi da nije čuo da je netko od uprave rekao da se tužitelju ne posluži piće. Navodi da kad ide direktiva od uprave onda ide službenim e-mailom, a službeno uprava nije zabranila da se posluži tužitelj. Predsjednik radničkog vijeća je bio Dario Babić. Navodi da su svi koji su bili u radničkom vijeću za recepciju imali problema sa upravom tuženika. Zna da nakon što je ukinuto radničko vijeće da Babiću nije isplaćena božićnica i naknada za nošenje prtljage, a i otad je i drugim vratarima bio problem oko navedene naknade. Koliko on zna jedino Babić nije dobio božićnicu taj put. Navodi da nije bio nazočan kad tužitelj nije bio uslužen. Navodi da mu je za to rekao tužitelj, direktor tuženika, a i njegov kolega Babić na poslu. Navodi da mu je Babić rekao da nije dobio božićnicu, a to je bilo rečeno radi provjere isplate božićnica.

11. Iz iskaza svjedoka Krešimira Šanti proizlazi da poznaje tužitelja, zna da je dolazio u hotel Esplanada, imao je kategoriju stalnog gosta jer često dolazi u hotel i koristi usluge hotela. On je radio na recepciji od 1997.-2003. i zna da je bio incident u odnosu na tužitelja 2001. negdje za božićne praznike, sjeća se da su tužitelju nestali dokumenti odnosno ukradeni dokumenti u bistrou hotela Esplanade. Navodi u to vrijeme je garderoba bila u sklopu bistrea i znalo se događati da su bili ukradeni dokumenti, čak i torbice, sve što je visjelo u toj garderobi. Zna da tužitelj nije tražio nikakvo obeštećenje makar je na to imao pravo, a radi krivnje hotela. Navodi da nije tražio obeštećenje jer je pretežito sve radnike u hotelu znao i nije želio da ti ljudi imaju neugodnosti sa šefovima jer su ih šefovi pritiskali da moraju paziti da se ne kradu stvari u hotelu. Tužitelj kad je boravio u hotelu bio je pristojnog ponašanja, imao je širinu hotelskog znanja jer je boravio u mnogim hotelima svijeta. Navodi da tužitelj nije nikada nikakav incident napravio, a niti ga je on vidio da je bio pripit ili pijan, zna da je uvijek pio sokove i kavu. Tužitelj je uvijek bio pristojno odjeven što dolikuje i u hotelu u koji je dolazio i bio stalni gost. Navodi dok je on radio u Esplanadi da su se njegovi radnici primjereno odnosili prema tužitelju i nikad nije bilo nikakvih incidenata.

12. Iz iskaza svjedoka Igora Matajića proizlazi da tužitelja poznaje od 1975. išli su zajedno u osnovnu školu, a i intenzivno su se družili zadnjih 15-20 godina i nalazili su se u hotelu Esplanada, godišnje do 10-ak puta i to u baru gdje su popili piće, zna da je uvijek pio kavu ili sok od marelice i da se uvijek pristojno ponašao i bio je pristojno obučen i nije bilo nikada nikakvih incidenta koliko on zna. Navodi da je ponašanje tužitelja i van i u Esplanadi bilo formalno i klasično.

13. Iz iskaza svjedoka Ivice Krizmanića proizlazi da poznaje tužitelja, a kod tuženika u to vrijeme je radio kao generalni direktor i sada je generalni direktor. Zna tužitelja oko 30 godina, zna ga jer je dolazio kod tuženika, satima je znao razgovarati sa recepcionarima, dolazio je u bar i problem je bio sa njegovim ponašanjem jer njegov govor je dosta glasan, a i verbalno je znao biti grub odnosno i kada se znao iznervirati čulo ga se u cijelom hotelu. Zna da su se neki radnici na recepciji žalili na

njega, a neki se i nisu jer su postali dobri prijatelji. Problem je bio u tome što je znao sjesti kod recepcije gdje bi trebali sjediti gosti koju se trebali napraviti check in i to nisu mogli napraviti jer su morali prijeći na drugu stranu da bi se čekirali. Navodi da nije dozvoljeno imati posjete na radnom mjestu recepcionara. Zna da je tužitelj znao ulaziti u dijelove koji nisu namijenjeni gostima recimo recepcija, a i htio je ući u kuhinju gdje se ne smije ulaziti jedino radnici kuhinje i morao bi imati sanitarnu iskaznicu. Navodi da su se i neki gosti žalili koji su znali biti u baru jer je tužitelj prisluškivao razgovore, a i znao se ubaciti u njihov razgovor i neki gosti nisu više htjeli dolaziti kod tuženika u bar zbog toga. Navodi da su znali upozoravati tužitelja da ne radi neke radnje u hotelu jer je znao nositi stvari od gostiju, pomoći osoblju tuženika. Sjeća se da mu je šef osiguranja rekao da se ne penje na ljestve kada se kitio bor, a što je on i učinio i penjao se i postojala je opasnost da se ozljedi jer nije radnik tuženika, uvijek je htio pomoći radnicima tuženika, a što nije trebao i nije njegova dužnost. Navodi da je znao sa tužiteljem razgovarati o svemu i svačemu ali ne sjeća se da ga je molio za određenu pomoć što se tiče hotela. Ne sjeća se da je od tužitelja tražio za privatne stvari i privatnu pomoć. Misli da nikad nije od tužitelja tražio ako je dao slučajno u razgovoru nekakvu pomoć tj. bilo kakvu pomoć, nije tražio da mu se to naplati. Navodi da je njegov e-mail ivica.krizmanic@esplanade.hr, a privatni e-mail max.krizmanic@gmail.com. Navodi da nema veze nikakva Stefanija Obradović sa odnosom sa tužiteljem, odnosi sa tužiteljem su bili sve lošiji i lošiji iz razloga što su ga opominjali, a on je uvijek radio isto što je naveo i vjerojatno ima i dijagnozu ali je bilo sve gore i gore njegovo ponašanje. Navodi da je možda Stefanija Obradović potpisala punomoć tužitelju koju je zastupao kada je odlazila od tuženika, odnosno dala je normalno otkaz. Navodi da je istina da se osnovalo radničko vijeće recepcije na nagovor tužitelja koji ih je zaveo jer se nije moglo osnovati radničko vijeće recepcije, a oni su dozvolili, a kasnije je i potvrdio sindikat da nisu trebali dozvoliti i to nema veze s tužiteljem da je zbog toga bio u lošim odnosima sa njim. Navodi da je radničko vijeće recepcije na sudu izgubilo spor protiv tuženika i nitko od njih nije dobio otkaz. A i nakon toga tužitelj je mogao normalno dolaziti u hotel. Ne može znati da li je bio u hotelu 22.6.2020. Ne sjeća se što je bilo tog datuma.

14. Iz iskaza svjedoka Vedrana Buratovića proizlazi da tužitelja zna negdje oko 6-7 godina i poznanik je sa tužiteljem i jedino je tužitelja znao vidjeti u hotelu, znali su popričati. Što se tiče osoblja iz Esplanade ne zna da li je tužitelj s njima imao nekakvih problema. Navodi da se znao susresti s tužiteljem u hotelu jedanput tjedno. Navodi da kada je bio s njim u društvu u hotelu pristojno se ponašao, bio je klasično obućen odnosno normalno obućen. Navodi da tužitelj u njegovom društvu nikada nije bio pripit ili pijan i navodi da u njegovom društvu tužitelj nije nikada napravio nekakav incident u hotelu. Navodi da njega nikada osoblje Esplanade nije odbilo poslužiti. Navodi da je čuo od tužitelja da su ga odbili ponuditi sa uslugom u hotelu, nije mu rekao koji je razlog zašto su ga odbili uslužiti. Navodi da kada su bili u društvu da je tužitelj pio kavu sa šlagom i sok od marelice. Navodi da oni koji su bili stariji konobari da su bili profesionalni ali da je atmosfera između stalnih gostiju bila neformalna. Navodi da je od stalnih gostiju bio i pokojni Kuljiš, a ostalih gostiju ne mogu se sjetiti imena i prezimena. Navodi da nikada nije sa tužiteljem bio u poslovnim odnosima. Navodi da nije sigurno bio dana 22.6.2020. u hotelu.

15. Iz iskaza svjedoka Ivana Šošarića proizlazi da zna tužitelja jer je radio kod tuženika 2020. godine. Navodi da dana 22.6.2020. nije radio. Navodi da je radio kao konobar u baru hotela gdje je često dolazio tužitelj i znao je biti malo naporan.

Naporan je bio iz razloga kada bi se ulovio od nekoga od njih zapričavao ih je malo duže negdje 15-20 min i time ih je ometao u posluživanju. Navodi da kada je bio u društvu da se nije svađao sa gostima ali znao je biti dosta glasan kada je razgovarao. Sjeća se dok je korona bila da su tužitelja odbili ponuditi sa uslugom iz razloga jer je sjeo za stol koji je bio rezerviran iako su ga upozorili i rekli da sjedne za bilo koji drugi stol što on nije učinio. Navodi da do 2020. je radio kod tuženika 6 godina. Navodi da je tužitelj unutar tih 6 godina bio skoro svaki dan u baru u hotelu. Navodi da je s tužiteljem bilo i formalnih i neformalnih razgovora što se tiče njega. Ne radi više tj. već 2 godine kod tuženika. Navodi da nikada nije započeo neformalni razgovor sa tužiteljem, uvijek je on započinjao razgovor. Navodi da je znao tužitelja nekada upozoriti da ne može toliko s njim razgovarati iz razlog da mora raditi svoj posao. Misli tj. ne može se točno sjetiti ali nije pio alkoholna pića. Navodi da je znalo biti i pripitih ili pijanih gostiju, navodi da je točno da je dugogodišnjeg gosta James O'Brien-a znao uslužiti kada je bio i pripitog stanja.

16. Iz iskaza svjedoka Zlatka Orečića proizlazi da Poznajem tužitelja jer je često dolazio u bar u hotel, ja sam tada radio kao vd voditelj bara. Navodim da je tužitelja kao gost bio dosta neobičan jer je imao određene zahtjeve a radi određenih usluga, a s njim smo u razgovoru bili profesionalno neformalni. Sjećam se da mi je osoblje bara reklo da je tužitelj sjeo za stol koji je bio rezerviran i donio stolicu, bio je upozoren od osoblja i on je ostao sjediti i galamio je na konobara da zašto ne može tu sjediti. Navodim da ga nisu htjeli uslužiti dok je sjedio za tim stolom i kasnije su ga uslužili kada je sjeo za drugi slobodan stol. Sjećam se da kada je tužitelja znao razgovarati na mobitel znao je biti dosta glasan, mi smo ga upozoravali da stiša ton da ne uznemirava ostale goste. Znao je često zaustavljati konobare i s njima neformalno razgovarati o određenoj anegdoti i događaju, a koji je znao potrajati 15-20 min, a time je znao ometati konobare u njihovom radu. Znam da su se znali žaliti zaposlenici s recepcije jer je znao tužitelj sjesti na mjesto za check in goste i razgovarati s osobljem recepcije i time ih je ometao u radu. Navodim da sam radio 17 godina kod tuženika do 2020. te navodim da nisam više zaposlen kod tuženika od 2021. Dok sam ja radio u baru tužitelj je svakodnevno dolazio i nije pio nikada alkoholna pića, nije bio nikad ni pripit ni pijan. Navodim da se tužitelj nije nikada s nikim fizički sukobio. Navodim da je točno da sam znao razgovarati neformalno s tužiteljem jer sam bio voditelj bara dok osoblje nije baš trebalo neformalno razgovarati s tužiteljem. Navodim da nisam svo to vrijeme dok sam radio kod tuženika bio vd voditelj bara, prije toga sam bio barmen i konobar i u to vrijeme je tužitelj dolazio u bar. Navodim da sam ponekad i ja znao započeti s tužiteljem neformalni razgovor. Navodim da bar nije odijeljen od druge prostorije fizički nego je samo stavljena zavjesa i kroz zavjesu se može čuti ako netko glasnije priča, a između stolova je udaljenost pola metra 50-60 cm. Navodim da je točno da sam tražio jedanput pravnu pomoć tužitelja. Istina je da mi je tužitelj pružio tu pravnu pomoć. Navodim da je točno da je nekada bilo u baru pripitih gostiju, pijanih nije bilo. a normalno da je bilo pripitih gostiju jer se alkohol posluživao. Istina je da sam kao gosta poznavao Jamesa O'Brien-a. Navodim da James je znao doći vjerojatno u pripitom stanju ali nisam ja stručnjak da znam da li je netko pripit ili nije. Navodim da bi poslužili tužitelja i nakon što je bio navedeni događaj koji sam opisao ukoliko bi se pridržavao epidemioloških mjera. Sjećam se kada je donesen zakon da se nije smjelo pušiti u prostoru gdje se poslužuje hrana. Navodim da ne mogu točno i ne sjećam se kada se navedeni događaj sa tužiteljem dogodio. Sjećam se da je 2019. bio pokušaj da se oformi radničko vijeće radne jedinice recepcija, ne znam da li su oformili to radničko vijeće ili nisu. Navodim da se

ne sjećam da li sam radio i bio nazočan 22.6.2020. Navodim da kada sam ja radio negdje ugrubo da je sličnih gostiju po dolasku kao tužitelj bilo 5,6. U taj krug bi pripadali Denis Kuljiš, James O'Brien i Vedran Buratović.

17. Iz iskaza svjedoka Nevena Poldrugrača proizlazi da je sa tužiteljem poznanik. Znao se naći sa tužiteljem službeno jer je predsjednik golf kluba, a tužitelj je bio predsjednik Golf Saveza. Nekad su se znali i slučajno sresti i pretežno je to vrijeme bilo od 11-13h kada su se znali slučajno sresti. Službeno i kada su se znali slučajno sresti bili su u baru i sjedili na jednom od stolova i nikada nije bilo neugodnosti što se tiče tužitelja s osobljem, a i tužitelj je imao neformalan odnos sa osobljem. Tužitelja zna od 1999. godine i uvijek kada su se sastajali kod tuženika pio je kavu sa šlagom i pago od marelice, nikada ga nije vidio da je pio alkoholna pića ili da je bio pripit ili pijan. Navodi da nikada nije imao s tužiteljem poslovne odnose niti financijske jedino je bilo sastajanje, a što je rekao i prije u svom iskazu. Navodi da je tužitelj dok je bio kod tuženika primjereno obućen.

18. Događaju od 22.06.2020. su neposredno prisustvovali i o tome iskazali tužitelj i svjedoci Nebojša Antić i Dario Babić, a koji su rekli da je zaposlenik bara, tužitelja odbio poslužiti. Sud je povjerovao istinitosti iskaza svjedoka Nebojše Antića i Daria Babića jer su bili nazočni dana 22.06.2020. te su istovjetno iskazali da je zaposlenik tuženika rekao da ne može poslužiti tužitelja, te nije bilo galame niti svađe sa strane tužitelja i konobara koji ga nije htio poslužiti. Sud je povjerovao istinitosti iskaza svjedoka Ante Andabaka u dijelu da radnici tuženika nisu uslužili tužitelja dok je bio u baru, a što je čuo iz pričanja iz razloga jer je tužitelj zastupao radničko vijeće što vlasnicima tuženika nije bilo drago. Svjedoci koji su bili nazočni u baru nisu iskazali da je odbijanje usluge od strane tuženika bilo radi što tužitelj nije imao masku stoga ne stoji tvrdnja tuženika da je razlog ne posluživanja, ne pridržavanja preporučene fizičke udaljenosti uslijed epidemije uzrokovane virusom Covid-19.

19. Svjedoci Zlatko Orečić i Ivan Šošćarić koji su bili konobari kod tuženika iskazali su da su uredno posluživali i pijane i pripite goste, a što svakako nije bio u takvom stanju tužitelj kojeg su odbili poslužiti. Svjedok Ninoslav Kikaš i svjedok Dario Babić su naveli da tužitelj nikada nije nanio nikakvu štetu tuženiku već su od tužitelja zaposlenici tuženika imali brojne koristi (pružanje besplatne pravne pomoći, brojne donacije).

20. Svjedoci Ninoslav Kikaš i Zlatko Orečić su iskazali da su i sami znali započinjati razgovore u hotelu s tužiteljem, a što dokazuje da je tužitelj bio u dobrim odnosima sa osobljem tuženika.

21. Svi saslušani svjedoci, a koji su bili zaposlenici kod tuženika su iskazali da tužitelj nikada nije počinio nikakav incident, dolazio pijan niti neprimjereno odjeven, jedino je njegov govor znao biti glasan te je volio razgovarati sa zaposlenicima tuženika, a nekada i pretjerivati u tom razgovoru.

22. Prema iskazima svjedoka koji su bili nazočni događaju logično je da je 22.06.2020. bar bio gotovo prazan jer je bio praznik i logično je da je su tužitelj i svjedok Nebojša Antić sjedili za odvojenim stolovima i da su se susreli slučajno u istom prostoru, nisu imali unaprijed dogovoren susret te da su dugogodišnji poznanici, a ne prijatelji. Iskaz svjedoka Ivice Krizmanića koji je u to vrijeme radio kao

generalni direktor i sada je generalni direktor je subjektivan i to u dijelovima iskaza gdje iskazuje da tužitelj navodi da su se neki gosti žalili jer je tužitelj prisluškivao razgovore i neki gosti nisu više htjeli dolaziti kod tuženika u bar zbog toga, te je tužitelj znao verbalno biti grub te ga se čulo po cijelom hotelu, jer je generalni direktor tuženika te zastupa interese tuženika, a i protivnik je iskazima radnika tuženika da je to razlog zašto nije bio poslužen tog dana.

23. Iskazima svjedoka Daria Babića i Ante Andabaka kao i priloženim odlukama suda (stranica 62-80 spisa) sud je utvrdio da je motiv tuženika za diskriminaciju sukob tuženika kao poslodavca sa radničkim vijećem recepcije, a čiji je pravni savjetnik i odvjetnik bio tužitelj, jer ga je konobar zaposlenik tuženika odbio poslužiti i na taj ga način diskriminirao, a prema odredbi čl. 17. Zakona o suzbijanju diskriminacije, stoga je valjalo, a prema čl. 17. st. 1. toč. 1. navedenog zakona utvrditi da je tuženik povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje u odnosu na korištenje usluga tuženika. Prema odredbi čl. 17. st. 1. toč. 2. navedenog zakona sud je odlučio zabraniti tuženiku svako postupanje i poduzimanje bilo kakvih radnji kojima se tužitelja sprječava u korištenju bilo kakvih usluga koje nudi tuženik.

U Zagrebu, 27. listopada 2023.

Sudac:
Saša Bušić

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave pismenog otpavka iste, temeljem čl. 22. Zakona o suzbijanju diskriminacije žalba ne zadržava ovrhu.

Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

Broj zapisa: **9-3085e-c9ad5**

Kontrolni broj: **0c1a3-f6f80-6e159**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Saša Bušić, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.